

Nắng Bình Minh Mùa Xuân Đơn Dương

Người con gái nói chuyện mùa Xuân
Ta thấy em vui thật rất mừng
Ta chúc em mà, hôm trước Tết
Bây giờ em có, đó, đầu năm...

Không chỉ một người ta chúc vui
Bạn ta, và tất cả, muôn người
Ai ai cũng có mùa Xuân đẹp
Ít nhất đầu năm có nụ cười...

Ta nghĩ, hồn nhiên, ta gió mát
Ta là nắng ấm, nữa, hôm nay
Ta hôn em nhẹ nhàng trên tóc
Tóc gió mùa Xuân ôi tóc bay...

Tóc gió hồi em mười sáu tuổi
Ngàn năm dù có bóng mây vờn
Ngàn năm em vẫn em ngày cũ
Trong áo dài thơm hoa hướng dương...

Em áo dài xanh thung lũng biếc
Mình về Cầu Đất, Trạm Hành, nha!
Sáng Xuân hai đứa đi chậm chậm
Sương phủ Dran trắng núi trà...

*Sáng Xuân đẹp quá, hoa quỳ đẹp
Có đẹp bằng em không hả em?
Em mỉm miệng cười, hoa cũng mỉm
Em và hoa, một, nụ môi duyên!*

Ta đặt tình ta lên môi nàng
Ta với nàng mùa Xuân mênh mang
Hai đứa lên đồi trong nắng sớm
Nắng bình minh mùa Xuân Đơn Dương...

Trần Văn Lệ